

# ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ  
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Τεύχος 117. 990

Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ—Συνδισκωτής ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΣ

Πέμπτη 16 Μαΐου 1935

## ΣΥΝΔΕΣΜΙΚΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Και ο μὲν κυβερνητικὸς Συνδυσμασμός τοῦ Νομοῦ μας ἐκλείσεν ὁπωσδήποτε νομιζόμεν, μετὰ πολλὰς δυσκολίας, ἐνεκα ἐνυπαρχουσῶν πολλῶν προσηκόντων ἀντιθέσεων, μεταξὺ τῶν πολιτευομένων, καὶ ὡς ἐκ τούτου προέκυψαν, ὡς συνήθως, ὁλογοὶ δυσαρέσκαι, ἀλλ' ἐπὶ τέλους, ἐκλείσεν οὗτος, ὅστις ἐπὶ δῆμον μᾶς ἐκράτει ἐν ἀγῶνι. Αἱ ὑπάρχουσαι δυσαρέσκαι, αὐτὰ κατευνασθεῖν, καὶ τὸ λαϊκὸν Κόμμα, ἢ τὸ ὁρρότερον οἱ πολιτευόμενοι τοῦ λαϊκοῦ Κόμματος κατέρχονται εἰς τὰς ἐκλογὰς μὲ ἐνιαῖον μέτωπον, μὲ δὴν τὸν ἀδικὸν ἀποκλεισμόν δύο σπουδαίων λαϊκῶν παραγόντων τῶν μεγίστης φήμης δικηγόρων κ. κ. Δημ. Α. Ζώτου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, καὶ Γ. Μουλαῖ μίδη, Ἰωαννίνων, ἵνα περιορισθῶμεν εἰς τοὺς δύο τούτους μόνον, οἱ ὅποιοι περὶ αὐτῶν ἀπολύτως εἰς τὸ Κόμμα, χάριν τοῦ συμφέροντος αὐτοῦ, καὶ εἶναι δι' αὐτοὺς ἀξιοὶ συγχαρητηρίων. Μᾶλλον τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν χαράσσομεν τὰς γραμμὰς ταύτας, ἀγνοοῦμεν τὴν ζύμωσιν τῶν διαφόρων βενιζελικῶν παραγόντων : Δ. Νότη Μπότσαρη, Δούλη, Βηλαρά, Τραχήλη, Μπέμνη, Μουλῶν καὶ αἱ τινῶν ἄλλων. Θὰ ἐννοεῖν ὅλοι οὗτοι, ὅτι κοινὴν σημαίαν, ἢ ὅτι ἀπαρτίσθουν ἰδίους συνδυασμοὺς ; Ὁ κ. Δημ. Νότη Μπότσαρης φαίνεται, ὅτι καὶ ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἀποτυχίας του, δὲν ἐπιθυμᾷ νὰ συμπράξῃ, οὔτε μὲ τοὺς καθαρὸν αἵματος κληρονόμους τοῦ βενιζελικοῦ ἀγῶνος : Δούλην, Βηλαράν, Μπέμνην καὶ Τραχήλην, οὔτε μὲ τὸν ἀγροτικὸν Μουλῶν—Παπασταύρου, καὶ ἐὰν σχηματίσῃ ἰδίον συνδυασμόν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπειρωτικὸς συνδυασμός» μὲ ἐμβλημα τὴν Μελοισάν, ὅχι βέβαια διὰ νὰ ἐπιτύχῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ διατηρήσῃ τοὺς φίλους του. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ κ. Δημ. Νότη Μπότσαρη. Περὶ δὲ τοῦ μελετωμέ-

νου Συνδυασμοῦ Δούλη, Βηλαρά, Μπέμνη καὶ Τραχήλη δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη ποίους ἐὰν προσλάβουν πρὸς συμπλήρωσιν του. Λέγεται, ὅτι ἐὰν προσλάβουν τὸν πλούσιον κ. Γεώργ. Μελάν, φανατικὸν βενιζελικόν—τοῦλάχιστον μέχρι τοῦ Κινήματος τῆς 1ης Μαρτίου, ἐ. ἐ.—παρὰ τοῦμένου χάριν αὐτοῦ, τοῦ τέως Καφανταρικοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀλεξ. Μελά. Καὶ τέλος ὁ ἀγροτικὸς Μουλῶν, τοῦ ὁποίου τὸ ἐν Ἐπειρῇ ἀγροτικὸν συγκρότημα τὸν ἔχει ἐγκαταλεῖψαι καὶ ἀποκηρύξει, δὲν φαίνεται εἰς τὸν πολιτικὸν μας ὁρίζοντα καὶ ἀγνωστον μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης, ἀνὰ κατέληξιν μὲ τὸν πιστὸν Παπασταύρου τοῦ εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα τῆς Ἐπειροῦ, ἢ ἐὰν ἐκχωρήσῃ τοῦτον εἰς τὸν Συνδυασμόν τοῦ κ. Δούλη καὶ Ζίας.

Ἄλλ' ὑπεράνω πάντων αὐτῶν τῶν πραγματικότητων καὶ τῶν ὑποθέσεων ἱσταται τὸ ζήτημα τοῦ ἀνὰ συμμετρίαν ἢ βενιζελικὴ Ἀντιπολίτευσις τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος, ὅτι τὰ πράγματα θ' ἀλλάξουν ὅψιν, ὁ δὲ κυβερνητικὸς Συνδυασμός ἐὰν εἶναι ἀπολύτως κύριος τῆς ἐπιτυχίας του.

Διὰ νὰ συμπληρώσωμεν τὴν ἐκλογικὴν εἰκόνα τοῦ Νομοῦ μας, προσθέτομεν καὶ τὸν ὑπὸ κατασκευὴν Συνδυασμόν τοῦ πολιτευτοῦ κ. Σπ. Μάρκου Μπότσαρη, ὁ ὅποιος, μὴ γενόμενος, ὡς μὴ ὤρεται, δεκτὸς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων τοῦ λαϊκοῦ Κόμματος, καταρτίζει ἰδίον Συνδυασμόν, ὑπὸ τὸν τίτλον : «Ἀναξαρτητικὸν Ἐπειρωτικὸν Συνδυασμός» μὲ ἐμβλημα δύο ἀκτομένας χαίρας.

Καὶ ὁ κ. Σπ. Μπότσαρης δὲν πηγαίνει βαβαίως μὲ τὴν βεβαιότητα νὰ ἐπιτύχῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ ἰδρῇ ἰδίον πολιτικὸν Κόμμα διὰ τὸ μέλλον.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ  
Ὑποψήφιος Βουλευτῆς τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων

## ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΦΟΔΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗ Β. ΓΚΟΡΤΖΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ἔλπει καὶ φωνάζει ὁ μικρὸς καὶ ἀπὸ τότε ἀνυπότακτος Χρηστοβασίλης. Ἀλλὰ διὰ τί δὲν θέλει ; Ὁ ἴδιος περὶ γράφει ζωηρότατα τὰς ἐντυπώσεις του καὶ τὰς ἀναμνήσεις του ἀπὸ τὸ πρῶτον σχολεῖον :

«Κάνοντας δὲν εἶχε τὴν τύχην νὰ ὑποφέρει ὅσα ὑπόφερα ἐγὼ στὰ πρῶτα βήματα τοῦ μαθητικοῦ μου βίου, καὶ ἀνδρὶν σὺν νεότερον καπνὸς ἐντακτες αἰτίες ἔδωκαν γὰρ πάντα ἀγρόμματος» γράφει ὁ ποιη-

τῆς καὶ ἐξακολουθεῖ : «Ὁ Πάπ-Ἀντρέας, ὁ δάσκαλός μου, γνήσιος ἀντιπρόσωπος τῆς παιδαγωγίας ἐκείνου τοῦ καιροῦ, χωρὶς νὰ εἶναι καλύτερος ἢ χειρότερος ἀπὸ κανέναν συναδελφόν του, ὅχι βέβαια σὲς γνώσεις καὶ σὲν μάθησι, ἀλλὰ σὲν παιδαγωγικὴ μόρφωσι, εἶταν ἕνα εἶδος τύραννος, ἕνα εἶδος βασιανιστικὸς δῆμιος, σὺν ἐκείνους, ποὺ βασάνιζαν τοὺς μαρτυρῶντες τῆς δημοκρατίας μας, ποὺ ἀγίασαν. Τὰ διδασκαλικά του σύνεργα, ἀπαίσια, ἐμβλήματα βάρβαρης καὶ κακούργας παιδαγωγικῆς ἐκείνου τοῦ καιροῦ, εἶχαν

κορμακτῇ στὸν χοντρὸ κορμὸ τοῦ αἰῶνος βίου δέντρον, ποῦ ἤσκιωνε τὸ ὑπαίθριον σχολεῖόν μας».

Καὶ ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ποῦ ἀντίκρουσε τὸ πρῶτον ἐκείνο βάρβαρον βασιανιστικὸν τῆς ἀφώσεως παιδικῆς ψυχῆς, τοῦ αἰσθάνεσθαι ἄλλοις σείσμον πάλιν ὁ μικρὸς Χρηστοβασίλης. Τὸν σείσμον τῆς ἐξέγερσως τῶν ἐλευθέρων ψυχῶν, κατὰ τῶν ἀνελευθέρων θεσμῶν καὶ μεθόδων. Ἡ ἀνυπότακτος ψυχὴ του ἐκδηλοῦται, ἀπὸ τῆς παιδικῆς του ἡλικίας, καὶ ἡ μέγρι πάθος : λατεῖα του πρὸς τὴν ἐλευθέραν σκέψιν καὶ δεξιῶν, ἢ ὁποῖα τὸν παρακολουθεῖ, εὐτυχῶς, εἰς ὁλόκληρον τὴν πολυσχιδὴ ζωὴν του, εἶναι ἐκ τῶν κυριωτέρων χαρακτηριστικῶν τοῦ ἀνδρός. Τὸ μικρὸν ἐκείνο παιδί, ἀναφωνεῖ εἰς στιγμὴν ὑπερτάτης ἀγανακτήσεως, διὰ βλέπει τὸν μικρὸν συμμαθητὴν του Γεώργιον, εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ φέλεμα ἀσπαίροντα ἐκ τῶν πόγων :

«Ἀνάθεμα τὰ γράμματα καὶ ὅπου τὰ βγαλῇ» καὶ ἐπάγεται, μετὰ ἐκπλήξοντος ἑαυτοῦ ἀνασταίνοντα ὁ Κάδμος καὶ ἔρχονται σὲν Πατρίδα μας, καὶ ἔβλεπε τὴν τραβώσας ἢ τρυφερὴ ἀνθρωπότητα ἀπὸ τοὺς δασκάλους γὰρ τὴν ἐφευρεσὴν του, ὅτι αὐτοκτονοῦσε, χωρὶς ἄλλο, ἀπὸ τὴν λυπὴν του».

Ὅστε εἰς τὴν παιδικὴν ἐποχὴν τοῦ Χρηστοβασίλη καὶ τὰς πρῶτας καὶ παρθενικὰς αὐτοῦ ἐντυπώσεις καὶ συγκινήσεις ὀφειλομένη ὅχι μόνον τὸν κατὶνότην ποιητὴν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐλεύθερον ἄνθρωπον μὲ τὴν ἀνυπότακτον ψυχὴν καὶ σκέψιν. Ἀλλὰ καὶ τὸν πατριώτην εἰς τὴν πρῶτην ἐκείνην ἡλικίαν τὸν ὀφειλομένη. Μᾶλλον τὸ λέγει ὁ ἴδιος εἰς τὸ διήγημά του «Ἐθνικὴ ἀποκάλυψις».

«Εἶταν Μάρτης, λέγει, καὶ ζύγωνε ἡ Μεγάλη Πασχάλη. Φούντωναν τὰ κλάδια, ἀνθίζαν οἱ ῥοδακινίες. Τ' ἀρνιά καὶ τὰ κατσίκια περνοῦσαν περὶ χάρα στὰ λιβάδια καὶ στὰ λόγια. Τὰ χελιδόνια, προάγγελοι τῆς πανώρια ἡμέρας ἐσκήσαν τὸν ἀέρα μὲ τὰ ψαλιδωτὰ τους φτερά...»

Καὶ συνεχίζει, εἰς μίαν ἀποσπασμένην ἀντιμνημὴν, ἐμαρτυροῦν τὸν ὅτι εἶναι Ἑλληνοπούλο, καὶ τὸ ἔμαθεν ὅχι ἀπὸ τὸν ἰδιὸν τοῦ διδάσκαλου, ἀλλ' ἀπὸ ἑνὸς ξένου, τὸν διδάσκαλον Πασχίδην. Τότε ἔμαθεν οἱ πατρίδας του ἡσὶ ἢ ἑλλὰς, ἐκλαβωμένη ἀπὸ τὴν τρακίσια χρόνια σπουδῆς Λούρκου. «Αὐτὸ μ' ἔκαμε σὲν στιγμὴ ἄλλον ἄνθρωπον, διηγείσαι ὁ Χρηστοβασίλης. «Ἐννοῶσα μὴ μεγάλη δύναμις νὰ χορεύῃ μέσα μου, καὶ μὴ περίδοξη περὶ φάνεια ἀπάνω μου, μὴ ἔπιασε μὴ γλυκεῖα ῥέλλα, ἀπ' τὴν χαρὰ μου. Δὲν μὲ χωροῦσε τὸ σπῆν... Πνίγμονον ! Ἦθελα νὰ βγῶ ἐξω, νὰ πάρω ἀέρα ! Ἦθελα νὰ πάγω σ' ἀγνάντια καὶ νὰ φωνάξω μὴ δὴν μου τὴν δύναμι, πέρα στὸς κάμους καὶ κάτω στὰ ποτάμια, καὶ ἀπάνω στὰ βουνά καὶ παραπάνω στὰ σύννεφα...»

«Εἶμαι, Ἑλληνας ! Εἶμαι Ἑλληνας !» Ἦθελε νὰ φωνάξῃ ! Καὶ μήπως δὲν τὸ ἐφώνησεν αὐτὸς ὁ Χρηστοβασίλης καὶ στὰ βουνά, καὶ στὰ λόγια καὶ στὰ σύννεφα μ' ἐκατὸν διηγήματα καὶ μὲ δασκίσια τραγούδια καὶ μὲ τὴν ζωὴν του ὁλόκληρον ; Μήπως καὶ ὁλόκληρον ἀκόμη ἢ περὶ τοῦ λογοτεχνικῆς παραγωγῆς δὲν ἐμπνέεται ἀπὸ τὸν ἡρώδη καὶ δὲν διατηρεῖ ἀνεξίτηλον τὸ χρώμα καὶ ἀνεξάλειπτον τὸ μέρον τῆς πρῶτης αὐτῆς παιδικῆς ἀποκάλυψης καὶ τῆς πρῶτης αὐτῆς ἰσχυρᾶς ἐντυπώσεως ; Ἡ πρῶτη αὐτῆς ἀγνή παιδικὴ ἐντύπωσις ἐπεβλήθη ζωηρῶς καὶ εἰς τὸν διηγηματογράφον, ἐφ' ὅλης τῆς ζωῆς του καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐν

γένει διηγηματικὴ τεχνουργία του δὲν εἶναι διάφορος εἰς τὰς πυλίας γραμμὰς τοῦ ἡρώου καὶ ὁρῶμεν. Αἰδέται τὸ διήγημα τοῦ Χρηστοβασίλη εἶναι ἡ ἐπεισοδιακὴ ἀπεικόνισις τῶν περιπετειῶν, τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν ὁραματισμῶν τοῦ Γένους καὶ τῶν ἡρώων καὶ κατορθωμάτων τῆς ἀρματολικῆς ἐποχῆς. Εἶναι τὸ διήγημα τοῦ Χρηστοβασίλη, τέκνον καὶ καρπὸς τῆς δημόδους ποιήσεως, δι' ὃ καὶ βαίνει ἐν ἀπλότῃ καὶ ἀνευ χρονολογίας, ὅχι εἰς ἀσκόπους περιγραφὰς προσώπων καὶ πραγμάτων ἢ παρεμβολῆς ἀνισαφῆς πλατυλογίας. Ἡ διήγησις του οὐτε ἀρχίζει, οὐτε λήγει ἀποτόμως. Ἀρχεῖται καὶ καταλήγει ἡρέμως, ἀκολουθεῖ γραμμὴν λιτήν, ἀπλήν καὶ εὐθεῖαν, ὡς ἡ ἡρώικη πράξις. Οἱ διάλογοι του εἰσαχνοῦνται κανονικῶς εἰς πρῶτον πρὸς ὅσον, καὶ ταῦτα ἀκριβῶς, προσδίδει εἰς τὸ διήγημά του δραματικὸν ἄμα καὶ πλαστικὸν χαρακτῆρα. Ἀλλὰ παντοῦ καὶ πάντοτε, ὡς καὶ εἰς τὴν ποίησίν του, ἐκφράζει τὰ δοκοντα ἰσχυρῶς τὴν ψυχὴν του συναισθηματικὰ, κατέναντι τοῦ κόσμου καὶ τῆς ἀρμονίας τῆς φύσεως καὶ τῶν ἡθικῶν ἀξιών καὶ τῶν εὐγενῶν καὶ γενναίων πράξεων ἐκείνων, τοὺς ὁποῖους παιδιόθεν μαθεῖ νὰ θαυμάζῃ καὶ νὰ θεοποιῇ. Καὶ ἡ τελευταία πυλὴς αὐτῆς ἐκτατικῆς πρὸς τοὺς ἡρώους τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων τύπου, ἐπὶ τῆς δημοτικῆς ἀρίστης λογοτεχνικῆς ἐργασίας τοῦ Χρηστοβασίλη, διακρινόμενων διὰ τὴν δύναμιν τῆς φαντασίας, τὴν τόλμην ἐν τῇ ἐκφράσει, καὶ τὴν δημοτικὴν γὰρ γραμμὴν ἐκείνων, καὶ τὸ δραματικὸν τῆς διηγήσεως, προσσηροσμένον εἰς τὴν ὁμιλίαν ποιητικὴν ἀντίληψιν καὶ τεχνουργίαν. Καὶ τέλος τὸ σύνολον τελειοῦται, ἐξωτερικνεύμενον διὰ μέσον τῆς Ἐπειρωτικῆς γλώσσης, τῆς ἐθνικῆς ταύτης λύρας, ἐκ τῆς χορδῆς τῆς ὁποίας ἀνεπήδησε τὸ θαῦμα τοῦ Ἑλληνικοῦ δημοτικοῦ Τραγουδιοῦ.

Ἐπὶ τέλους, ὁ μικρὸς ποιητὴς φέγγει ἀπὸ τὸ χωρίον του καὶ μεταβαίνει ἀπέναντι εἰς τὴν Ζίτσαν. Ἀλλὰ φέγγει καὶ ἀπὸ ἐκεῖ, διὰ ἀπεπαιρημένην νὰ τὸν δεῖρῃ ὁ δάσκαλός του, ὁ Κασσίνος, καὶ τρέχων φθάνει εἰς τὸ χωρίον του. Πῶς τὸν ἐπεδέχθη ὁ πατέρας του τὸ μανθάνοντα ἀπὸ τὸν ἰδιὸν πατέρα. «Ἀν στέκοσθουν, ὁρᾷ, νὰ σὲ δεῖρῃ ὁ παλιόδασκαλος, μὲ τοὺς τζουμπέδες, δὲν θὰ σ' ἐμπαῖα μέσα, ἀλλὰ θὰ σ' ἐδωχῃ ἀπὸ τὸ σπῆνί μου».

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

## ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ἐπὶ τέλους συνεκροτήθη ἐν Ἀθήναις ὁ λαϊκὸς Συνδυασμός, ὡς ἀπελοδοῦς, κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν :

- 1) Γάργαρος Γ. 2) Ζαρούσης Κ. 3) Κωνσταντίνου Γ. 4) Μπαρβας Γ. 5) Βασανιάνης Β. 6) Ζούρας Σ. 7) Εὐαγγέλης Σ. 8) Τζαβέλλας Γ. 9) Τσατσάνης Α. 10) Χρηστοβασίλης Χρήστος, τὸν ὁποῖον ἐ ἀνακοινώσῃ ἐπισήμως ὁ αὐριον ἀρχομῆνος ἀεροπορικῶς ὑπεργλῶς Γενικός Διοικητῆς κ. Σπ. Τριχοῦ πης.

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ”  
ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ  
Εκδιδόμενη εν Ιωαννίνοις  
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ  
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εφημερίκου . . . Δραχ. 100  
Εξωτερικού Φραγ. Ελβετικά 12 1/2  
Αμερικης . . . Δολλ. 3  
Διευθυντής Τυπογραφείου  
Π. Τσιμογιάννης  
Οδός Μανωλιάσσης αριθ. 104

Πολύ μās συνεκίνησεν ή μη πρόσληψις του επίφανους συμπολίτου μās δικηγόρου κ. Γεωργ. Μουλαϊμίδη εις τον Κυβερνητικόν Συνδυασμόν του Νομού Ιωαννίνων, ο οποίος από έτων ήδη ειργάσθη και εργάζεται υπέρ του λαϊκού Κόμματος όχι έρασιτεχνικώς, αλλά δι όλων του τών ήθικων και υλικών δυνάμεων, καταστήσας τὸ δικηγορικόν του Γραφεῖον πολιτικόν Κέντρον, και παρασχών εις πλείστους πελάτας του άμσσει την δικηγορικήν του ιδιότητα. Ο κ. Μουλαϊμίδης, ούδε νός τών εν τῷ κυβερνητικῷ Συνδυασμῷ συμπεριληφθέντων κατώτερος, τινών δέ ίσως νά τυγχάνει και άνώτερος, στερεί τόν Συνδυασμόν τουτον ένός τών μαχητικωτέρων στοιχείων του λαϊκού Κόμματος :

Κατά τὸ 2ον άρθρον, τῆς 22ας Συντακτικῆς Πράξεως, περί άναστολῆς διορισμών και προαγωγών δημοσίων υπαλλήλων :

“Αναστέλλονται μέχρι τῆς ήμέρας τῆς διενεργείας τών εκλογών, τῆς άπό τῆς Α΄ Συντακτικῆς Πράξεως προβλεπομένης Έθνοσυνελεύσεως, πάντες οί διορισμοί και πάσαι αί προαγαί τών δημοσίων υπαλλήλων και υπηρετών, πλην τών Νομαρχών, τών Γενικῶν Γραμματέων, τών Διευθυντῶν και τών Επισεωρητῶν Υπερυγειν.

Κατά τήν διάρκειαν τῆς άναστολῆς, δέν δύνανται αί άρμόδιαι Άρχαί νά προβαίνουν εις πληρωσιν τών κενῶν και κενωθησομένων θέσεων, διά διορισμών ή προαγωγών. Κατ’ εξαίρεσιν επιτρέπονται τοιοῦτοι, μετ’ άπόφασις του Υπουργικοῦ Συμβουλίου.

Εν Αθήναις 3 Μαΐου 1935  
Ο Πρύεδρος τῆς Δημοκρατίας  
(Υπογρ.) ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Καθ’ άρμοδιαν άνακοίνωσιν, ή μεταξὺ Αθηνῶν και Ιωαννίνων αεροπορικῇ συγκοινωνία θά εκτελήται έφ’ εξαίης και κατά τήν Τρίτην.

Εδνυχῶς διενευσθη ή παραίτησις του ύπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τῆς Ηπειρου Κου Σπύρου Τρικούπη, αλλά δυστυχῶς ο κ. Τρικούπη δέν είναι δυνατόν νά εὑρίσκηται ένταῦθα καθ’ όλον τὸ μέχρι τῶν εκλογῶν διάστημα, διότι τυγχάνει και αὐτός ύποψήφιος βουλευτῆς εν τῷ Νομῷ του και εκὼν - άκων μετ’ όλίγας ήμέρας θ’ άπουσιάσῃ και τότε καλήν άντάμωσιν μετὰ τὰς εκλογάς !

Εδλίβημεν ιδιαιζόντως, διότι δέν συμπεριλήφθη εις τόν επίσημον Λα

ϊκόν Συνδυασμόν ο συνάδελφος κ. Άριστοφάνης Τζάλλας, Διευθυντής του «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ» Αθηνῶν, ο οποίος έμαθόμεν ότι κατέχεται μόνος, άνευ συνδυασμοῦ, εις τόν εκλογικόν άγώνα του Νομού μās, όπως και άλλοτε εν Αθήναις, όχι διά νά επιτύχῃ, ἀλλ’ ίνα δείξῃ τήν πολιτικήν του δύναμιν. Θά έκανε καλῆς ρα ο κ. Τζάλλας, νά μή κατέλθῃ εις τὰς εκλογάς, πεπταρχῶν πρὸς τὸ Κόμμα και όχι άντιστρατεύόμενος έναντίον του.

Καθ’ επληροφόρηθμεν επισήμως, ή μεταξὺ Βουρείας Παραμυθίας και Λεφτοκαρυάς Φιλιατῶν γέφυρα, υπέρ τῆς όποιας ήμεῖς ενεργήσαμεν, και τῆς όποιας ή απαιτούμένη ξυλεία εὑρίσκειται άπὸ πέτραις σκεπασμένη αὐτόθι, θά ιδρυθῇ εξαπαντος όχι ξυλείνη, αλλά μέ μπετόν - άρμέ, σάν τῆς Τύρας, οσε θά είναι αιώνια. Ταῦτα πρὸς γνώσιν τῶν ενδιαφερομένων χωρίων ένθεν και ένθεν του ποταμοῦ Καλαμά.

Αὐτὲς οί παντρεμένες δασκάλες πρέπει ή νά πανθούν και νά γλυτώσουν τὰ δυστυχισμένα σχολεία άπ’ αὐτὲς, ή νά μὴν εὑνοοῦνται άπὸ τῶν οίσειους επιθεωρητῶν, οί όποιοι κάθε λίγο και λιγάκι τούς δίδουν διμήνους και τριμήνους άδειας κατ’ επανάληψιν, γιά νά μένουν τα σχολεία κλειστά, και νά μισθοδοτοῦνται αὐτὲς, χωρὶς νά εργάζωνται. Απὸ τὰ πολλά αναφέρουμεν δύο μόνον παραδείγματα : 1ον Ἡ διδασκάλισσα Χρυσόβισσας του Μετσόβου άπὸ τῶν παρελθόντα Οκτώβριον εὑρίσκειται μανονικώτατα εις άδειαν, και μόνον τώρα πρόκειται νά εμφανισθῇ εκεί διά τόν τύπον τῶν επικειμένων εξετασεων, οτε, μετὰ ένα και ήμισον μήνα θ’ άρχίσουν οί διακοπὲς τῶν μαθημάτων. Καί 2ον) ή διδασκάλισσα Λεφτοκαρυάς Φιλιατῶν, ή όποία πήρε διμήνην άδειαν, γιά τὸν Λεῖα, όπου ο σύζυγός, τῆς ένωμοτάρχης ήπηρετεῖ ως άστυνομικὸς σταθμάρχης ! Καί τὰ παιδιὰ του σχολείου ! Γι’ αὐτὸ δέν πρέπει νά γείνεται λόγος !

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Αναχωρήσεις

— Προερχόμενος εκ Τσερκοβίστη : Κου ρέντων, όπου είχε μεταβῇ προ δεκαημέρου, πρὸς εὐλαβῇ επίσκεψιν τῆς σεβαστῆς μητρός του ο φίλιτάτός μās κ. Δημ. Παπανικολάου, άλευροβ ομήχανος, άνεχώρησε χθὲς αεροπορικῶς δι’ Αθῆνας, όπου έχει τὸ κέντρον τῶν εργασιῶν του.

— Προερχόμενος εκ Λεφτοκαρυάς τῶν Φιλιατῶν ο άρτοποιός κ. Θεολόγης Θεοδόρου, άνεχώρησεν εις Πειραιά όπου έχει τὰς εργασίας του.

— Ανεχώρησεν χθὲς εις Βενετίαν, όπου έχει

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Αθῆναι 15 Μαΐου. — Ο Δούλης, προβλέπων άποτυχίαν του βενιελικού Κόμματος εν τῷ Νομῷ Ιωαννίνων άνέθεσε τήν άρχηγίαν του βενιελικού Συνδυασμοῦ εις τόν Σάμιον Σοφοῦλην όστις, μη έχων πλέον θέσιν εν τῇ Πατρίδι του Σάμιον, έδωκε ευγνωμόνως αὐτήν. Εἰς τόν Συνδυασμόν τουτον θά μετάσχῃ και ο κ. Φωτίδης. — Διεδόθη σήμερον ότι ο άγροπατέρας, Σοφιανόπουλος, όστις έξηφανίσθη τῆς πρώτης ήμέρας του Κινήματος, έχει φωνευθῇ. — Σήμερον (χθὲς) έδημοσιεύθη εις έκτακτον φύλλον τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ή άρσις του Στρατιωτικοῦ Νόμου και τῆς λογοκρισίας. — Η Εφημερίς «Εξέλιος» τῶν Παρισίων δημοσιεύει τὰς ως εξῆς δηλώσεις του Βασιλέως Γεωργίου τῆς Ελλάδος, τὰς κάτωθι δηλώσεις ένΛονδίνῳ :

«Εάν με άνακαλέσῃ ο Έλληνικός Λαός θά επιστρέψω εις τήν Πατρίδα μου, έμπνεόμενος άπὸ συνταγματικῆς φιλελευθέρας αρχῆς, ἃς ο παππος μου Βασιλεὺς Γεώργιος Α΄. εῳήρμοσεν επί όλῶ κληρον 50)τιαν. Ακολουθῶν αὐτὰς, θά καθιερώσω αὐτὰς άπολύτως, έχων, ως έμβλημα τὸ ρητόν τῆς Οίκογενείας μου : «Ισχύς μου ή άγάπη του Λαοῦ». Απὸ του 1923 υπέβαλα εις τόν έαυτόν μου τὸ δδυνήρον καθήκον νά παραμείνω εν πλήρει άρνηεία, ώστε νά κατευνασθοῦν τὰ πάθη, τὰ όποία επί τόσα έτη κατυσπάραζαν τήν Πατρίδα μου.

— Αὔριον (σήμερον) θά συνέλθῃ τὸ Υπουργικόν Συμβούλιον νά εξετάσῃ τήν τροποποίησιν του εκλογικοῦ Νόμου διά τῆς όποιας θά επιτρέπονται διαγραφαί.

— Φαίνεται ως άδύνατος ή επιτευξίς συνεννόησεως μεταξὺ Μπότσαρη και Δούλη, και άδῆλον, άν ο Μπότσαρης θά κατέλθῃ εις τὰς εκλογάς, ήγούμενος ίδιου Συνδυασμοῦ.

— Οί νομιμόφρονες Ηπειρώται θεωροῦν τήν πρόσληψιν του Σοφοῦλη ως άδυναμία του εν Ηπειρῷ Βενιελισμοῦ, κατακρίνοντας αὐτήν, ως προσπάθειαν άνάσχεως αὐτοῦ.

τὸ Κέντρον τῶν εργασιῶν του ο έγκριτος συμπολίτης μās Κος Κωνστ. Α. Μέρτζος ο τέσσον τιμῶν εν τῇ πόλει τῶν Δογῶν τὸ Ηπειρωτικὸν ὕνομα και τόσον επιτυχῶς εργαζόμενος διά τήν ιστορίαν τῶν άλλοτέποτε άκμασάντων εν τῇ ειρημένη πόλει Ιωαννιτῶν και λοιπῶν Ηπειρωτῶν.

Αφίξεις

— Αναμένεται αὔριον ο Υπουργός Γενικῆς Διοικητῆς Ηπειρου Κος Σπύρος Τρικούπης, έρχόμενος αεροπορικῶς εξ’ Αθηνῶν.

Θάνατοι

— Τήν περασμένη Παρασκευῇ 11 του Μαγιοῦ, ο άπικος Χάρος, άρπαξε στο Νέο Φαληρο από τήν στοργικώτατη άγκαλιά τῶν γονέων του, Δημήτρη και Αλεξάνδρας Μαντέκη από τήν Τσερκοβίσταν τῶν Κουρνέντων τὸ πρωτότοκό του, άγγελουδί δι, τόν Γιώργο τους, μαθητὴ του Γυμνασίου. και τήν άλλη μέρα, τὸ Σάββατο, συνωδευτήκη στήν τελευταία του κατοικία, καταστολισμένο με τὰ ωραιότερα λουλούδια τῆς πανώριας “Ανοιξῆς, μοσκόβολο κι’ αὐτὸ λουλουδί τῆς Τσερκοβίστας μās, άπὸ τῶς κακοτυχούς γονεῖς του, τὸ πολυάριθμο συγγενολόγι του : θείους, θείες, αδέρφια και εαδέρφες άπ’ όλους σχεδόν τῶς Τσερκοβιστινοῦς Αθηνῶν και Πειραιῶς και τῶς έγκριτωτέρους συμπατριῶτες μās τῶν δύο πόλεων.

Εθνικοὶ έρανοι

Ο εκ Βαλλοβίστης τῆς Πομεθῆς—Άρ γυροκάστρου Βορείας Ηπειρου κ. Νικόλαος Κρυστάλλης, δημοδιδάσκαλος Πυλαρίας (Μπιλθουκίου) Κονίστης προσέφερεν εις τήν Γενικὴν Διοίκησιν Ηπειρου, πρὸς άγοράν του πολεμικοῦ μās άεροπλάνου, «Ηπειρος». Δραχ. 500

Οί δέ μαθηταί του

Τὸ όλον Δραχ. 558

Και οί άλλοι Ηπειρώται δημοδιδάσκαλοι τί κάνουν ; Ας τούς συγκινήσῃ ή γενναία προσφορά ενός παχῶς πρόσφυγος συναδέλφου τους !

Παρακαλοῦνται οί εν Κερκίρη, Πρεβέζῃ και Άρτρ έγγεγραμμένοι ως συνδρομηταί τῆς «Ελευθερίας» και μη θέλοντες νά πληρώσουν τήν συνδρομήν των, νά μās επιστρέψουν τὸ παρὸν φύλλον, διά νά τούς δι αγραψώμεν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ — ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

109 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ  
ΠΛΕΙΟΝΑ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣΤΡΑΠΕΖΗΣ

6 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῷ  
(ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ ΑΙΓΥΠΤῳ ΚΑΙ ΚΥΠΡῳ)

Οργανισμοὶ ίδρυθέντες υπό τῆς ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ :  
THE BANK OF ATHENS TRST COMPANY 205, West 33rd Street NEW-YORK.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝ ΟΦΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ  
ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ  
ΑΣΦΑΛΕΙΑ — ΤΑΧΥΤΗΣ — ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ